

20
26
SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

V. KONCERT
KOMORNÉHO ORCHESTRA

Budúca dvojica koncertov Slovenskej filharmónie
bude vo štvrtok a piatok dňa 23. a 24. februára 1950.

Dirigent: VÁCLAV TALICH

Atlas, Bratislava

KONCERTNÁ SIŇ POVERENÍCTVA VNÚTRA

16. FEBRUÁRA 1950.

PROGRAM:

1. Ottorino Respighi: Danse antiche ed Arie
Balletto — Gagliarda — Villanella — Passo
mezzo e mascherada

2. P. I. Čajkovskij: Mozartiana, suita, dielo 61
Gigue Menuett — Preghiera — Variácie
(Husľové sólo hrá koncertný majster Tibor Gašparek)

Prestávka

3. W. A. Mozart: Nemecké tance
Ländler — Poco piu moderato — Un poco piu
allegro — Allegro moderato — Allegro — Piu
moderato — Allegretto — Allegro

4. W. A. Mozart: Symfonia B-dur, čís. 33
Allegro assai — Andante moderato — Menuetto
— Finale

Dirigent: VÁCLAV TALICH

Respighi: Danse antiche ed Arie

Respighi, ináče impresionista, rád sa vnáral do štúdia starých diel. Rád vyhľadával a »oprašoval« archaické formy a renovoval ich. Tak i Danse antichesú zostavenú zo starých tancov prelútnu. Prvá časť je od Simone Molinaro z r. 1599, druhá od Vincenzo Galilei z r. 155..., tretia a štvrtá od neznámych skladateľov z XVI. storočia. Respighi ich voľne spracoval pre orchester a tak vytiahol z prachu zabudnutia.

Čajkovskij: Mozartiana

Tradíciu starých klasikov poznal Čajkovskij počas svojich štúdií na konzervatóriu v Petrohrade u Rubinštejna. Mozarta vrele miloval, Beethovenovi sa koril. Vplyv hudby Mozartovej na Čajkovského je badať najmä v Pikovej dáme, suitách a baletnej hudbe. Pre potešenie svoje a svojich priateľov vybral štyri klavírne kúsky Mozartove a zachovajúc úplne ich slohosť, spracoval ich v malú orchestrálnu suitu.

Mozart: Nemecké tance

Z barokovej doby je známy menuet s jeho pomalším, ľahko nadnášaným, trojdobým rytmom. Vývoj tanečnej formy premenil menuet vo valčík. Medzi týmito dvoma typmi stojí nemecký, sedliacky »Länd'ler«. Rôzne nemecké tance spracoval tiež Beethoven a Schubert. Mozartove z rôznych jeho kúskov zostavil kolínsky dirigent Steinbach. Sú písané v kontrastných vetách. Niektoré z nich sa pokúšajú o určitú programovitosť zvukomalbu.

Mozart: Symfonia B-dur

Mozart napísal 49 symfonií. Z nich štyri: D-dur, Es-dur, g-moll a C-dur sa nazývajú »veľkými«. Tento veľký počet symfonií neznamená, že Mozarta radíme medzi symfonikov. Ba práve poukazuje na to, že symfonia nebola tou formou, ktorou mohol Mozart vyjadriť svoje umelecké myšlienky. Tou formou bola opera. Pritom nemožno nijako podceňovať Mozartov význam vo vývoji symfonie. Totiž v svojich posledných symfoniách pribral k stavebným prvkom i »dramatičnosť«, čím ovplyvnil podstatne hudobný štýl symfonie u svojich nasledovníkov.